

sen og havde snakket med kollegerne i medlemslandene, så havde vi ikke fået Århuskonventionen igennem. Det var lande i EU, der sammen med andre EU-lande og sammen med lande uden for EU drev det her igennem.

Når jeg siger, at Kommissionen er en del af problemet og ikke en del af løsningen, tænker jeg ikke på de nuværende kommissærer; jeg tænker på den administrative tradition, der er i Kommissionens arbejde eller i EU's arbejde for den sags skyld, som man netop prøver at ændre, og hvor Århuskonventionen er et godt værktøj til at ændre den.

Men det ville være ulykkeligt, hvis vi harmoniserede ned på et niveau, som vi i Danmark altid har været kritiske over for, og med rette. Jeg tror, alle de politiske partier har været kritiske over for den lukkethed, der har været, at man ikke har kunnet få dokumenter osv. Det klager ordførerne jo ofte over i Europaudvalget at man ikke kan. Der skal vi selvfølgelig ikke harmonisere ned til det niveau, vi er modstandere af; vi skal harmonisere op til det niveau, som vi har kæmpet for, og som dansk lovgivning er udtryk for.

Min sidste bemærkning er, at anvendelsesområder og alt det dér kan vi godt diskutere, også i forhold til de yderste højrepartier.

Ja, med hensyn til de yderste højrepartier: Der er jo ikke nogen, der er længere ude, og det er jeg da nødt til at sige til hr. Fransgaard. Og jeg sagde ikke de ekstremistiske højrepartier, for det er de vel trods alt ikke på miljøområdet, men det er da det yderste højre. Hvem kan melde sig til noget, der ligger endnu længere ude til højre end hr. Fransgaards gruppe og hr. Svend Aage Fauerholdts parti? Hvem ligger længere ude? Der er da ingen, der ligger længere ude til højre, end de gør. Det var kun det, jeg mente.

Jeg vil gerne sige det yderste højre eller de længst ude liggende højrepartier eller andet; jeg har ikke sagt ekstremistiske højrepartier. Men der er jo forskelle i vores indstillinger og vores synspunkter, og det synes jeg er helt i orden.

Nu går vi til udvalgsarbejdet. Min prognose er, at når vi er færdige med udvalgsarbejdet, vil der være et bredt flertal bag denne lovgivning, og det synes jeg allerede vi kan glæde os til. Men det skal ikke forhindre, at hvis vi er uenige om holdningerne, så tager vi den holmgang i fri og åben strid, og det glæder jeg mig også til. Men jeg tror, vi har behov for et sagligt ud-

valgsarbejde om denne sag, og det vil regeringen meget gerne deltage i.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg skal for det første blot konstatere, at jeg ikke fik svar på de spørgsmål, jeg stillede til ministeren, og det tager jeg som udtryk for, at ministeren heller ikke selv kunne finde nogle ting, som han kunne bruge som eksempler. Det synes jeg er fair nok.

Så skal jeg for det andet sige, at når vi diskuterede Danmarks Naturfredningsforening og dens ret til at klage, så er det jo en grov fordrejning at stå og bruge det som et eksempel nu, efter at ministeren selv har draget det ind i debatten. Jeg nævnte det end ikke én gang i min tale.

Det, jeg bare ville sige, var, at når ministeren citerer forslag, der bliver stillet, så skal ministeren gøre sig det til en vane at citere alt, hvad der bliver sagt. Og der blev sagt, at man ønsker at styrke det lokale ved at give den lokale afdeling af Danmarks Naturfredningsforening den klageret. Det er dog en noget anden forklaring end den, ministeren kommer med.

Og så det sidste, og det er det, jeg har svært ved at forstå: Ministeren ønsker en konfrontation, hvor vi skal diskutere, at vi er uenige om miljøholdninger. Ja, man fornemmer ligefrem, at miljøministeren bliver helt ked af det, hvis ikke der er nogen, der absolut har nogle helt andre holdninger på miljøområdet. At vi står og taler om, at det er bureaukratisk, og at det er alt for indviklede regler, det får ikke én eneste bemærkning fra ministerens side. Det er kedeligt. Det er måske lidt af forklaringen på, at det somme tider kan være svært at nå hinanden.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Så fik vi det klarlagt: Ministeren mener, at Dansk Folkeparti og Frihed 2000 er ekstremt højreorienterede. Ja, det er jo en vurdering, og det må vi tage til efterretning.

Men det, der bringer mig herop, er, at ministeren ikke svarede på mit spørgsmål. Spørgsmålet lød: Hvis nu 100 mennesker i København laver en forening med det hovedformål at vise særlig interesse for miljøet, kan de 100 mennesker så klage over en miljøgodkendelse på en virksomhed i Nordjylland? Det er det, det hele drejer sig om, sådan som jeg læser bemærkningerne.